

ชัย ราชวัตร : การตุนนิสต์

เจ้าตำรับผู้ใหญ่มากับทุ่งหมาเมิน

ชัย ราชวัตร เป็นที่รู้จักในฐานะผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพการตุนนิสต์ล้อการเมือง สิ่งเหล่านั้นเกิดมาจากพรสวรรค์บวกกับพรแสวง จนสามารถถล่มกรองเป็นमुखำขันที่แฝงไว้ซึ่งสามัญสำนึก ภาพความสำเร็จของเขานั้นมิได้เกิดขึ้นโดยง่ายตาย หากแต่เกิดจากประสบการณ์ที่สั่งสมมาตลอดชั่วอายุ นับว่าเป็นต้นทุนจากการทำงานหนักในพื้นที่ส่วนมันสมอง เคล็ดลับความสำเร็จอยู่ตรงไหนวันนี้จะได้อีกกัน

ครอบครัวคนจีนอยู่ในแวดวงการค้า มาตั้งแต่เด็กแต่ก็เลย วางกรอบชีวิตให้เรียนวิชาเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจเพื่อมาดูแลกิจการของครอบครัวก็เลยเรียนตามใจแต่เพียง ประกอบกับตอนนั้นผมเพิ่งเป็นหนุ่มก็อยากทำงานที่แต่งตัวเท่ๆ ฟูๆทุกยุคทุกไท นิ่งห้องแอร์เย็นฉ่ำ แต่พอทำงานสักพักก็รู้ตัวเองว่าเกลียดงานที่ทำอยู่ไม่ชอบตัวเลขมากๆ แล้วผมก็มีความสนใจในเรื่องศิลปะขีด ๆ เขียน ๆ ตั้งแต่เล็ก ๆ ซึ่งก็ถือเป็นโชคคติของผมเพราะทำงานแบงก์ก็ได้รับะยะหนึ่ง

ก็มีโอกาสเข้ามาทำงานเป็นฝ่ายศิลป์ให้นิตยสารเดอะเกม ต่อด้วยหนังสือพิมพ์การเมืองธงไทย และหนังสือพิมพ์มหาสารภูรี สักพักก็ปรีชาสามัคคีธรรม ก็ชวนกันทำจิวการเมือง แล้วก็ได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีในนาม

นาย คชา ร่าย ชัย ราชวัตร รำ

: ทราบมาก่อนที่จะมายึดอาชีพเป็นการตุนนิสต์เคยเป็นหนุ่มแบงก์มาก่อน ตอนนั้นเกิดอะไรขึ้นจึงได้ผันตัวเองมาเป็นการตุนนิสต์จนโด่งดังมาทุกวันนี้

: เป็นอย่างไรมาอย่างไรจึงได้มาเขียนการ์ตูนชุดผู้ใหญ่มากับทุ่งหมาเมินหมาเมินได้

ส่วนหนึ่งที่ทำให้ผมทำงานแบงก์ก็เพราะผมเกิดมาใน

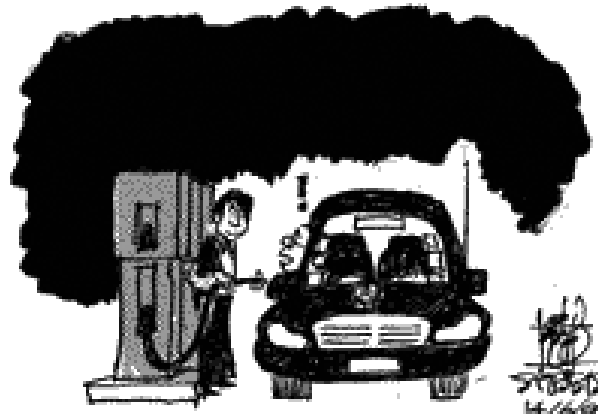
การตุนชุดนี้ เกิดจากที่ผมทำจิวการเมืองอยู่พักหนึ่ง ก็รู้สึกเบื่อ จึงคิดจะสร้างการ์ตูนชิ้นใหม่ขึ้นมาแทน ซึ่งก็น่าจะเป็น

● สิทธิเท่าเทียมทั่วไทย ...

▲ โครงการ 30 บาทต่อคน สิทธิรับคนจน !

▲ โครงการ 30 บาทต่อลิตร สิทธิรับคนรวย !

การตูนช่องจบในตอน ส่วนแนวความคิดนั้นผมได้มาจากบทความของ อาจารย์ปวย(อึ้งภากรณ์) ที่เขียนวิพากษ์วิจารณ์การบริหารงานของ จอมพลถนอม กิตติขจร โดยให้นามแฝงว่า "นายเข้มเย็นยี่ง" (หมายถึงอาจารย์ปวย) เขียนถึงนายท่าน เกียรติก้อง (หมายถึง จอมพลถนอม กิตติขจร) ท่านองลูกบ้านเขียนถึงผู้ใหญ่บ้าน เล่าถึงความทุกข์ต่างๆนานา

ประกอบกับในช่วงเวลาที่ผมคิดการ์ตูนชุดนี้ (พ.ศ. 2521) เหตุการณ์บ้านเมืองในตอนนั้นพลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ เข้าทำการปฏิวัติล้มรัฐบาลเผด็จการพลเรือน นายธานินทร์ กรัยวิเชียร สถาปนาเมืองโดยทั่วไปตอนนั้นยังไม่มีสภาผู้แทนราษฎร ไม่มีรัฐธรรมนูญรัฐบาลของพลเอกเกรียงศักดิ์ จึงได้เสนอร่างรัฐธรรมนูญขึ้น แต่ประชาชนส่วนใหญ่กลับไม่ยอมรับ ด้วยเหตุผลที่ว่ารัฐธรรมนูญที่ถูกร่างขึ้นมานั้นเขียนขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการแสวงหาอำนาจของพวกพ้อง จึงพร้อมใจกันเรียกรัฐธรรมนูญฉบับนั้นว่า "รัฐธรรมนูญฉบับหมาเหมิน" เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเหตุการณ์ในตอนนั้น ผมจึงได้ตั้งชื่อหมู่บ้านว่า "ทุ่งหมาเหมิน" หมายถึงประเทศไทย แสดงถึงความรู้สึกล้อเลียนเสียดสีอยู่ลึก ๆ ซึ่งอีกความหมายหนึ่งผมต้องการสื่อถึงทุ่งที่ล้มเหลวทุกอย่าง ไม่มีใครอยากอยู่ สภาวะเศรษฐกิจสังคมเลวร้าย แม้แต่หมาก็ยังไม่อยากรอง แล้วจากนั้นก็ตั้งชื่อ "ผู้ใหญ่มา" ให้รับคล้องจองกัน

●อยากที่ทราบดีว่าสักวันหนึ่งการ์ตูนชุดนี้ก็คงต้องปิดฉาก ไม่

ทราบว่าจะคิดถึงตอนจบของการ์ตูนชุดนี้คือเปล่า

ผมยังไม่ทราบเลยแต่อย่างไรมันก็ต้องจบสักวันหนึ่ง เหมือนตอนพฤษภาทมิฬผู้ใหญ่มากับทุ่งหมาเหมินก็เคยหยุดไประยะหนึ่ง เพราะสถานการณ์ตอนนั้นทหารเข้ามาเอาจริงเอาจังกับสื่อมวลชน หนังสือพิมพ์ก็ต้องย่อน คอลัมน์นี้ก็ต้องถอยตาม ซึ่งขณะนั้นผมก็กำลังทำเป็นว่า เกิดโรคระบาดลงที่หมู่บ้านเลี้ยงสรรพเสเฮฮาก็หายไป ซึ่งตอนนั้นผมคิดว่าจะจบการ์ตูนชุดนี้แล้ว แต่ก็ทนเสียงการเรียกร้องจากผู้อ่านไม่ได้เมื่อเหตุการณ์พฤษภาทมิฬสงบลงการ์ตูนชุดนี้จึงกลับมาตามคำเรียกร้องอีกครั้ง จนถึงทุกวันนี้ ถ้าจะให้ผมตอบว่าเมื่อไร ผมก็ไม่รู้เหมือนกัน แต่คงมีสักวันที่มีโอกาสเหมาะๆ

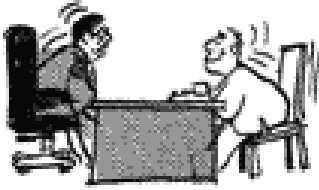
●อยากให้กล่าวถึงความผูกพันกับงานผู้ใหญ่มากับทุ่งหมาเหมิน สักเล็กน้อย

ผมมีความผูกพันกับมันมากจะว่าไปแล้ว งานชิ้นนี้ถือว่าเป็นงานชิ้นโบแดงก็ว่าได้ ผมอยู่กับการ์ตูนชุดนี้ทุกวัน ตอนนี้ก็ 23 ปีเข้าไปแล้ว จะว่าไปก็กว่าเศษหนึ่งส่วนสามของชีวิต ถ้าจะเปรียบงานชุดนี้เป็นลูกชายซึ่งตอนนี้ก็โตเป็นหนุ่มแล้วจึงทำให้ผมผูกพันกับมันเป็นธรรมดา

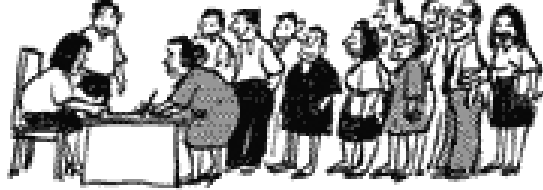
●ถ้าเด็กไทยอยากเขียนการ์ตูนล้อการเมืองเก่ง ๆ จะต้องทำอย่างไร

อยากได้บริหาร
ลดทวงรวดเร็ว
ต้องจ่ายได้ไต่!

อยากได้นักพรเมือง
ต้องหึงไต่ 5 หมื่น
คือ!

อยากอยู่ในเทศทุก
บุคลิกเมืองเป็น
เจ้ามือไต่บอล!

การเขียนการ์ตูนการเมืองเก่งนั้นไม่ได้อยู่ที่ฝีมือแล้ว
มันอยู่ที่ความคิด คนที่อ่านคอลัมน์ผมประจำเพราะเขาอ่านความ
คิด ผมจะบอกเด็กใหม่ทุกคนที่มาปรึกษาผมให้เขาอ่านหนังสือ
เยอะๆ สิ่งเกิดสิ่งทีรอบตัวไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเมือง สังคม เศรษฐ
กิจ สิ่งแวดล้อม หรือแม้แต่ละคร ซึ่งบางทีก็เหนื่อยไม่ใช่เล่น เพราะ
วัยอย่างผมยังต้องตามไปดูว่า แถบ RCA หรือ Center
Points เขาทำอะไรกันทำไม่วัยรุ่นจึงไปชุมนุมกันที่ไหน แต่งตัว
กันอย่างไร เวลาเขียนจะได้เขียนถูก คนที่จะมาเขียนการ์ตูน
นั้นผมคิดว่าต้องเป็นคนที่มีความตั้งใจ และรักในงานนี้อย่างแท้จริง
ซึ่งจะทำให้สามารถนำสิ่งแวดลอมรอบตัวมาถ่าย ทอดและสะท้อน
ความคิดได้อย่างเป็นธรรมชาติ

(คัดจากคอลัมน์ "ชุมชนคนรักหนังสือ" สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น
ออนไลน์)

ชัย ราชวัตร ชื่อจริง **สมชัย กตัญญูदानนท์** เป็น
ชาวอุบลราชธานีเรียนจบมัธยมศึกษาที่โรงเรียนประจำจังหวัดโรง
เรียนเบญจจะมะมหาราช และในปี พ.ศ.2542 เขาได้รับรางวัล
ศรีบูรพา

"ศรีบูรพา" หรือ **นายกุลลาบ สายประดิษฐ์** เป็น
นักเขียนผู้มีเกียรติประวัติทั้งในผลงาน และชีวิตที่ดงามมีงานเขียน
หลากหลายทั้งในรูปแบบนวนิยาย เรื่องสั้น สารคดี บทความกวี
นิพนธ์และเรื่องแปลผลงานของท่านทรงคุณภาพ มีเนื้อหาสร้าง
สรรค์ เชิดชูคุณธรรมและความ เป็นธรรมในสังคม เชิดชู
ประชาธิปไตยที่สมบูรณ์มีวรรณศิลป์สูง ได้รับความนิยมจากคน
อ่าน ทั่วไป โดยเฉพาะในหมู่นักศึกษาและปัญญาชน สืบเนื่องจาก
พ.ศ.2475 มาจน ถึงปัจจุบัน

"กองทุนศรีบูรพา" ก่อตั้งเพื่อเป็นเกียรติ และเพื่อสนับสนุน
ส่งเสริมศิลปินในสาขา ต่างๆ นักเขียน กวี และนักหนังสือ
พิมพ์ได้เอาเยี่ยงอย่างแบบฉบับการใช้ชีวิตที่ดงาม และแบบ
ฉบับการสร้างสรรค์งานที่มีคุณค่าต่อสังคม

รางวัลศรีบูรพา เป็นรางวัลประจำปีที่คณะกรรมการ
"กองทุนศรีบูรพา" ได้พิจารณาหารือ และลงมติด้วยเสียงข้างมาก
เพื่อมอบให้กับบุคคลที่เข้าข่ายตามเงื่อนไขดังนี้

เป็นนักคิดนักเขียน นักแปล กวี หรือนักหนังสือพิมพ์
ที่มีแบบฉบับการใช้ชีวิตที่ดงาม มีผลงานติดต่อกันเป็นเวลายาว

นานไม่น้อยกว่า 20 ปี และต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ยังมีชีวิต
อยู่

**รางวัลศรีบูรพา ได้ดำเนินการมาตั้งแต่ พ.ศ.2531
- 2546 มีนักเขียนที่ได้รับรางวัลดังนี้**

1. ศักดิ์ชัย บำรุงพงศ์ (เสนีย์ เสาวพงศ์)
2. อำพัน ไชยวรรคศิลป์ (อ.ไชยวรรคศิลป์)
3. นิลวรรณ ปิ่นทอง
4. อาจันต์ ปัญจพรรค์
5. สุจิตต์ วงษ์เทศ
6. สุลักษณ์ ศิวรักษ์
7. กรุณา กุศลาลัย
8. เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์
9. สุชาติ สวัสดิ์ศรี
10. วิทยากร เชียงกุล
11. สุภัทร สวัสดิ์รักษ์
12. สมชัย กตัญญูदानนท์ (ชัย ราชวัตร)
13. เสถียร จันทิมาธร
14. นิธิ เอียวศรีวงศ์
15. ธีรยุทธ บุญมี และ เสกสรรค์ ประเสริฐกุล

ในปี พ.ศ.2548 คณะกรรมการกองทุนไม่ได้มอบรางวัล
"ศรีบูรพา" แต่จัดทำรางวัล "100 ปีศรีบูรพา" ให้กับบุคคล 3
คนประกอบด้วย ศาสตราจารย์เสน่ห์ จามริก ประธานคณะ
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในฐานะนักสิทธิมนุษยชน
2.นายสุวัฒน์ วรดิลก (รพีพร) ในฐานะนักประพันธ์ 3.นายชรรค์
ชัย บุญปาน ประธานบริษัทมติชนในฐานะนักหนังสือพิมพ์

ปีพ.ศ.2549 คณะกรรมการกองทุนศรีบูรพา มีมติมอบ
รางวัลให้กับ นายสุรชัย จันทิมาธร หรือ "หงา คาราวาน"

**ณ วันนี้คนอีสาน 3 คนได้รับรางวัล ศรีบูรพา
ประกอบด้วย ชาวอุบลราชธานี - นายสมชัย กตัญญูदानนท์
(ชัย ราชวัตร) และชาว.รัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์คือ เสถียร
จันทิมาธร และสุรชัย จันทิมาธร (ทั้งสองคนเป็นลูกพี่พี่และ
ลูกพี่น้องกัน)**

